

Bayer Zsolt: A nemzet állapotáról

2009 július 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hajlamosak vagyunk azt gondolni, s ami még rosszabb, azt érezni, hogy a magyar nemzet állapota siralmas. Mindössze annyi megnyugtató van ebben az érzésben, hogy eleink már ötszáz esztendeje így gondolják.

S ha már Zrínyi Miklós is ezt érezte, s még mindig vagyunk, akkor talán van remény. Bár azt kell mondanom, az alább következő két történet erősen megkérdőjelezi ezt az optimizmust...

Az első történet helye az erdélyi, Nyárád menti Nyárádszereda. Egy 95 százalékban magyarul beszélő városka. Történetünk kezdetei pedig még a Trianon utáni időkre nyúlnak vissza. Történt ugyanis a román világ eljövetelkor, hogy mint annyi más helyütt, a román ortodox egyház Nyárádszeredában is megszerzett egy telket magának, még hozzá a város központjában, hogy oda majd hagymakupolás ortodox templomot épít. Aztán az építkezés elmaradt, jött egy kicsike magyar világ, aztán jött a borzalom, s mert Ceausescu nem igazán szerette a templomokat, hát az ügy aludt néhány évtizedig. Ám a telek a telekkönyvi bejegyzés szerint továbbra is az ortodoxoké maradt. S most nevezett ortodoxok elérkezettnek látták az időt, hogy a három román rendfőnök legyen hagymakupolás temploma Nyárádszereda közepe. Igen ám, de nemrégiben a román parlament, s ha jól tudom, az alkotmánybíróság is hozott egy határozatot, amely szerint közparkként funkcionáló területekre nem lehet építeni semmit sem, még ortodox templomot sem – pedig az ortodox templomépítés szerves részét képezi a román nemzetpolitikának. Ugyanis nekik van olyan.

Tehát a román ortodox egyház nem építhetett hagymakupolás templomot Nyárádszereda közepe a három román rendfőnök. (Ez a momentum történetünk szempontjából módfelett lényeges, majd látni fogják, miért!) Amúgy a román ortodox egyháznak most is áll egy temploma, ráadásul igen szép fatemploma Nyárádszeredában, csak nem éppen a központban. Igen ám, de az ortodoxokat nem olyan fából faragták, hogy csak úgy lemondjanak az új templom építéséről – s ezt az új templomot éppen a város közepére képzelték el. Itt azonban meg is állt volna az a szándékuk – ha nem siet gyorsan a román ortodoxok segítségére a város képviselő-testületének tíz RMDSZ-es képviselője a polgármester, Dászkal László vezetésével. Ugyanis, drága véreim, az elmúlt héten a tíz RMDSZ-es képviselő a polgármester vezetésével megszavazta a következőt: lebontják a magyar iskola egyik szárnyát, s a területet odaadják a román ortodox egyháznak, hogy oda építsen magának és a három román rendfőnök templomot.

Hát ez történt Nyárádszeredában. A határozat ellen csupán a három MPP-s képviselő szavazott. Hogy világos legyen minden, ezek volnának azok, akik mostanában útját állják a "nagy nemzeti összefogásnak", amelynek során Tóth püspök úr kezét nyújtott Markó Bélának és Verestóy Attilának. S akkor most, a nagy nemzeti összefogás keretében, lenne néhány észrevételem.

Szerintem kár lenne megállni félúton. Mert nem elég önként lebontanunk a magyar iskolákat, hogy a helyükre ortodox templom épülhessen, szerintem következő lépésben ajánljuk fel a románoknak, hogy nemcsak lebontjuk iskoláinkat, hanem a helyükre saját pénzünkkel fel is építjük az ortodox templomot. De ez még mindig csak félmegoldás! Ugyanis tele lesz a Székelyföld szép, új ortodox templommal, amelyet mind-mind mi építettünk, s ott fognak majd állni üresen, mert hát van olyan hely is, ahol még három román rendfőnök sem akad, hogy betérjen imádkozni. Ezért javaslom, hogy a nagy nemzeti összefogás keretében, amikor felépítettük az utolsó ortodox templomot is az iskoláink helyére, kérjük meg szépen a székelyeket, hogy térjenek már át az ortodox hitre, ne álljon üresen a sok szép templom. Az lesz ám a nemzeti összefogás! Úgy is mondhatjuk, az lesz ám az Endlösung... Többet nincs mit hozzáfűzni. Csak azt kell még elmondjuk, hogy a nagy nemzeti összefogásból nemcsak a 25 ezer eurós brüsszeli fizetést kell ám élvezni, de közösen kell viselni az RMDSZ-szel az erkölcsi és a politikai felelősséget is...

Második történetünk csak egy utószó. A Partiumban, a Bihar megyei Tenke faluban a helyi református pap megkötötte egy öreg otthonát. A pap és 23 öreg magyar tegnap úgy döntött, hogy cigánynak vallja és nyilvánítja magát, mert azt a szociális segélyt, amely nekik is jár, nem kapják meg magyarként, viszont a cigányok megkapják. Feltették a kérdést: éhen halnak, vagy cigányként fejezik be életüket, s legalább esznek. Az utóbbit választották. Ennyit tudok most közölni a magyar nemzet állapotáról, 2009 nyarán. Utódaink, bocsássatok majd meg minekünk...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
